

[Svend Haugaard]

Jeg har studeret de forskellige udtalelser fra det veterinære sundhedsråd og fra arbejdsgruppen osv., og det ser ud til, at det afgørende for en rimelig behandling ikke er gulvnet eller bur for hønsene, men at der er bestemte fastsatte normer, som sikres overholdt.

Der har været mange forskellige udtalelser – og vi får sikkert mange endnu – om sagen; om mange af disse udtalelser må man sige, at de ikke vidner om større kendskab til de praktiske forhold. Vi vil lytte til dem, der er fagfolk på området, herunder naturligvis dyrlægerne, og tage vores stilling derudfra. Det vil være afgørende for os at få sikret, at vi får ordnede forhold på området med god sikkerhed for, at der ikke bliver tale om mis-handling.

Honoré (KrF):

Dette lovforslag om æglægningsbure kan betragtes isoleret. Man kan diskutere burenes størrelse og udformning og hønsenes adfærd og trivsel i bure. Man kan sammenligne hønsenes tilværelse under tre hovedformer for ægproduktion: produktion på dybstrøelse, på hældende netgulv og i æglægningsbure, og så kan man påvise, hvilke ulemper der er ved hver af disse produktionsformer.

Burproduktionen har jo ulemper for hønsene. Blandt andet kan de ikke gå og skrabe i jorden. Men der er også fordele for dem ved burdrift i forhold til strølessystemet, idet høns i bur er mindre udsatte for smitsomme sygdomme, sygdomme i æggeledere og parasitære forstyrrelser osv.

Hvad angår de forskrifter, der foreslås af arbejdsgruppen under det veterinære sundhedsråd, så forekommer det mig ligesom den socialdemokratiske ordfører, at de burstørrelser, der her nævnes, for bundarealet er meget små. Der er tale om, at en tung race skal have 600 cm². Det vil altså sige, at en sådan høne skal have noget, der svarer til 30 × 20 cm at bevæge sig på. Er det virkelig livsrum nok, for at en høne kan befinde sig godt? Det forekommer mig, at det ikke er tilfældet.

Men spørgsmålet om burhønsedrift rejser et mere fundamentalt spørgsmål. Er vi ikke inden for de fleste former for moderne husdyrproduktion gået alt for langt i industrialiseringen? Er vi ikke nået dertil inden for det moderne højtindustrialiserede landbrug, at vi

betragter og behandler husdyr som ting i stedet for som levende væsener med et følelsesliv, der er mere eller mindre beslægtet med det følelsesliv, vi kender til fra os selv? Jeg tror, vi på dansk, men ikke mindst på internationalt plan i højere grad må arbejde for, at husdyr ikke bare behandles ud fra erhvervsmæssige hensyn – de er selvfølgelig meget vigtige – men også ud fra en dyrevenlig, ikke profitorienteret indstilling.

Hvad angår vor endelige stilling til det foreliggende lovforslag, så vil det fortsatte udvalgsarbejde være af afgørende betydning.

Schak Nielsen (DR):

Det bliver svært at overbevise mig og min gruppe om, at vi skal ændre loven om værn for dyr til fordel for æglægningsbure af den hidtil kendte type.

Jeg ved, at det er godtgjort, at burhøns lægger flere æg, bruger mindre foder og kræver mindre arbejde, så ud fra et økonomisk synspunkt skulle det være i orden med sådan nogle bure. Men der er jo andre end økonomiske synspunkter, man skal gøre gældende. Der er også den etiske vurdering af, hvor langt vi kan gå med hensyn til de levende væsener, der er helt og holdent afhængige af vores varetægt. Den vurdering vejer lige så tungt som den økonomiske, ja, jeg mener egentlig, den vejer tungere.

Jeg ved også, at man ikke skal romantisere vilde dyrs tilværelse. Tilværelsen på naturens betingelser er altid nådeløs, og man skal heller ikke romantisere den danske tamhøns situation i hønsegården eller på bøndergårde, hvis der findes flere af dem. Man er jo vant til at se et billede af glade høns i solskin, men man må også tage hønsenes situation en novemberdag og en regnvejsdag med.

I disse bure giver man jo dyrene de optimale vilkår, temperatur og alt det dér, og da kan man altså presse lidt mere ud af dem på bekostning af dyrenes naturlige adfærd. Sådan har jeg i alt fald forstået de ting, jeg har læst om det.

Man kan måske finde frem til at indrette hønsehusene på en måde, som vi alle kan leve med, både dyrlæger, etologer, dyrevenner og fjerkræavlere. Det skulle glæde mig, hvis man kunne det.

Vi kan se på forslaget i udvalget. Men jeg må på forhånd sige, at vi er meget skeptiske